

ПІПА

Станіслав Якович

*Випускник
дорожно-будівельного факультету
(1973)*

Заступник голови правління
з комерційних питань
АТ «УКРТАТНАФТА» (1991–2006),
м. Кременчук Полтавської обл.

Народився 6 вересня 1945 р. у с. Мефедівка Середино-Будського району Сумської області в сім'ї військовослужбовців: лейтенанта медичної служби Катерини Василівни та капітана артилерії, начальника зв'язку артилерійсько-мінометного полку Якова Лазаровича.

У 1963 р. закінчив Зноб-Новгородську середню школу. З вибором професії, а також і інституту Станіслав Якович визначився досить рано — цьому значною мірою сприяв дідусь Василь Іванович, який працював бригадиром дорожньої бригади. Тому Станіслав Якович упевнено склав іспити та став студентом дорожньо-будівельного факультету Харківського автомобільно-дорожнього інституту.

У 1964–1967 рр. проходив строкову службу в окремому навчально-танковому батальйоні у м. Тбілісі. Повернувшись до інституту, як людина комунікабельна, Станіслав Якович швидко влився до нового колективу, відмінно навчався, отримував підвищену стипендію. Його курсові проекти з проектування мостів і доріг ще й досі демонструють студентам як зразок сумлінного, творчого ставлення до навчання. З пошаною та вдячністю він згадує викладачів: професорів В. А. Російського,

Б. П. Назаренка, В. М. Сіденка, М. І. Волкова, А. Т. Батракова, які прищепили любов до фаху та зробили його змістом життя. Особлива подяка доценту Г. І. Кускову, який виховував зі студентів віртуозів у роботі з геодезичним інструментом.

Під час навчання Станіслав Якович очолював штаб трудового семестру інституту: формував, організовував роботу (і сам був учасником) студентських будівельних та автомобільних загонів, які працювали в Тюменській і Кустанайській областях, на Харківщині. Він вважає, що саме під час трудових семестрів формувалися характер і лідерські якості, загартовувалася воля майбутніх дорожників; саме тут він сформувався як особистість; саме тут виникла дружба з теперішнім ректором ХНАДУ А. М. Туренком, яка пройшла через усе життя.

Станіслав Якович вважає, що в стінах рідного інституту, завдяки високій професійності професорсько-викладацького складу, він здобув широкі фахові знання, набув уміння спілкуватися з людьми, навчився самодисципліні та самореалізації, засвоїв основи управлінської діяльності, що стало незамінним у професійній діяльності впродовж усього життя.

Вирішальну роль зіграв ХАДІ й у особистому житті С. Я. Піпи, адже саме тут доля поєднала його з майбутньою дружиною, одногрупницею Жанною Георгіївною. Вони й народилися в один день, а побралися на Різдво, навчаючись на другому курсі. Це було перше студентське подружжя на факультеті. На третьому курсі в них народився син. Станіслав Якович і Жанна Георгіївна крокують життям пліч-о-пліч ось уже 47 років.

У 1973 р., із відзнакою закінчивши інститут за фахом «Автомобільні дороги» та відмовившись від навчання в аспірантурі й викладацької діяльності, Станіслав Якович за направленням приїхав разом із дружиною та трирічним сином до Кременчуцького шляхово-будівельного управління № 15 тресту «Харківшляхбуд».

За чотири роки (1973–1978) пройшов шлях від майстра, виконроба, начальника виробничо-технічного відділу до головного інженера. За десять років його роботи в дорожньому будівництві побудовано понад 200 км доріг. Серед них — ділянки доріг Київ — Дніпропетровськ,

Із дружиною Жанною Георгіївною

Лубни — Миргород, Кременчук — Полтава, мостові переходи, шляхопроводи тощо. Ще й досі, проїжджаючи дорогами, які будував понад 30 років тому, С. Я. Піпа пишається їх міцністю та надійністю.

У 1983–1990 рр. Станіслав Якович обіймав посаду начальника будівельно-монтажного управління № 616 тресту «Южспецбуд». За цей час збудовано більш ніж 100 км магістральних водогонів республіканського значення; насосні станції, каналізаційні колектори та пульповоди в різних містах України; понад 50 км трубопроводів у м. Кременчуці.

У 1990–1991 рр. С. Я. Піпа — голова виконавчого комітету Автозаводської районної ради м. Кременчука Полтавської області.

Із 1991 до 2006 р. Станіслав Якович працював комерційним директором Кременчуцького нафтопереробного заводу; згодом — заступником голови управління з комерційних питань Акціонерного товариства «УКРТАТНАФТА» — аж до виходу на пенсію.

Упродовж 1983–1999 рр. був депутатом Автозаводської районної ради м. Кременчук (трьох скликань), Кременчуцької міської ради та членом виконавчих комітетів Кременчуцької міської й Автозаводської районної рад (чотирьох скликань).

С. Я. Піпа має чимало нагород та відзнак Міністерства дорожнього будівництва України, трестів «Харківшляхбуд» та «Южспецбуд», Полтавської обласної та Кременчуцької міської рад народних депутатів і багато інших, першою з яких є Почесна грамота ХАДІ за відмінне навчання й організацію роботи у третьому трудовому семестрі. Нагороджений Станіслав Якович і почесним знаком «За заслуги перед містом».

Станіслав Якович Піпа — людина високоосвічена та багатогранна: як випускник ХАДІ, він має велику пристрасть до автомобілів і знає про них усе; у вільний час ходить із друзями, також «хадіками», на полювання; любить і дуже багато читає, цікавиться новинками художньої та технічної літератури, біографіями видатних людей України, невичерпною для нього є й історична тематика.

Людина поважного віку, він просто та дружньо ставиться до молодого покоління, вміє вислухати та почути. Можливо, бачить у молодих фахівців себе — юного, сповненого сил та енергії для здійснення заповітних мрій.

Син Станіслава Яковича Владислав також закінчив ХАДІ, де навчався на економічному факультеті. Наслідуючи батька, працював майстром транспортного цеху, головним механіком, директором будівельної фірми «Центр-4» АТ «УкрТатнафта». Як і батька, його обирали депутатом Автозаводської районної ради народних депутатів м. Кре-

Із ректором ХНАДУ Туренком Анатолієм Миколайовичем

менчука. Зараз він приватний підприємець. Невістка Тетяна — керуюча Кременчуцьким відділенням банку «ПРЕУС БАНК».

Своїм багажем знань і досвіду Станіслав Якович щиро ділиться з онуками — Ксенією (1990 р. н.) та Станіславом (1991 р. н.), які, не без його зусиль та участі, стали високоосвіченими й по-справжньому інтелігентними людьми. Має двох правнучок — Марію та Дар'ю.

С. Я. Піпа вважає себе щасливою людиною, бо роки не стерли в його серці особливого почуття — великої любові до життя. Він щиро переконаний: «Піклуючись про щастя інших, ми знаходимо власне».

Велика родина Станіслава Яковича Піпи